

Zorginstituut Nederland

201902502

> Retouradres Postbus 320, 1110 AH Diemen

Aan de Geschillencommissie van
Stichting Klachten en Geschillen Zorgverzekeringen (SKGZ)
T.a.v. de heer
Postbus 291
3700 AG ZEIST

Zorginstituut Nederland
Zorg I

Willem Dudokhof 1
1112 ZA Diemen
Postbus 320
1110 AH Diemen
www.zorginstituutnederland.nl
info@zinl.nl

T +31 (0)20 797 85 55

Contactpersoon

2020014901

Datum 25 maart 2020
Betreft Advies als bedoeld in artikel 114 Zorgverzekeringswet

Zaaknummer
2020012489

Onze referentie
2020014901

Uw referentie
201902502

Uw brief van
9 maart 2020

Geachte voorzitter, commissie,

U hebt op 9 maart 2020 aan Zorginstituut Nederland (het Zorginstituut) advies gevraagd als bedoeld in artikel 114, derde lid Zorgverzekeringswet (Zvw). Verzoekster en verweerder hebben een geschil over de vergoeding van een implantaat gedragen kroon.

Bij uw adviesaanvraag hebt u ons ook een kopie van het dossier gestuurd, maar een verslag van de hoorzitting ontbreekt nog. Het Zorginstituut brengt daarom een voorlopig advies uit, dat nog aangepast kan worden als uit het verslag van de hoorzitting nieuwe feiten of omstandigheden naar voren komen.

In artikel 31 van de tussen partijen overeengekomen zorgverzekering is de aanspraak op mondzorg omschreven. Dit komt overeen met hetgeen daarover bij en krachtens de Zorgverzekeringswet is bepaald.

Vooraf merkt het Zorginstituut nog op dat zijn adviestaak beperkt is tot de vraag of verzoekster aanspraak heeft op een verstrekking of een vergoeding op grond van de basisverzekering. Het advies van het Zorginstituut kan dus geen betrekking hebben op een beslissing van verweerder op basis van de aanvullende verzekering of coulance.

Situatie van verzoekster

Verzoekster is 18 jaar oud. Bij verzoekster is tandelement 23 niet doorgekomen. Na een aantal pogingen om deze alsnog op de goede plaats te krijgen bleek dat het element was vast gegroeid in het kaakbot. Daarom is besloten het element te verwijderen en een implantaat gedragen kroon aan te brengen. De behandelend implantoloog geeft aan dat bij verzoekster geen sprake is van een ongeval, trauma of agenesie van het element 23 en verzoekt om een machtiging op basis van coulance.

Verweerder heeft de aanvraag tot vergoeding van een implantaat gedragen kroon afgewezen. Verweerder voert hierbij aan dat verzoekster niet voldoet aan de beschreven situaties uit artikel 2.7 lid 6 van het Besluit zorgverzekering (Bzv) en artikel 2.7 lid 1 sub a Bzv is volgens verweerder in de situatie van verzoekster ook niet van toepassing.

Zorginstituut Nederland
Zorg I

Datum
25 maart 2020

Onze referentie
2020014901

Juridisch kader

Ingevolge artikel 2.7 Bzv maakt tandheelkundige zorg voor volwassenen geen onderdeel uit van de te verzekeren prestaties krachtens de Zvw. Dit is slechts anders als sprake is van een situatie als beschreven in het eerste, tweede, derde en vijfde lid van genoemd artikel.

Krachtens artikel 2.7 lid 6 van het Bzv bestaat voor verzekerden jonger dan 23 jaar aanspraak op tand vervangende hulp met nietplastische materialen (zoals kronen) en implantaten, indien het de vervanging betreft van een of meer ontbrekende, blijvende snij- of hoektanden, die die in het geheel niet zijn aangelegd of ontbreken als direct gevolg van een ongeval, en indien de noodzaak van deze zorg is vastgesteld, voordat de verzekerde de leeftijd van 18 jaar heeft bereikt.

Tandheelkundige beoordeling

Na kennisneming van het geschil heeft het Zorginstituut dit dossier voor een tandheelkundige beoordeling voorgelegd aan zijn tandheelkundig adviseur. Deze heeft de stukken bestudeerd en deelt het volgende mee.

Het gaat om een 18-jarige verzekerde bij wie een hoektand in de bovenkaak geïmpacteerd was en is verwijderd. Na orthodontische behandeling wordt nu een implantaat gedragen kroon aangevraagd op de plaats van de hoektand.

In artikel 2.7 lid 6 van het Bzv is geregeld dat jeugdige verzekerden bij wie een fronttand niet is aangelegd of bij wie een fronttand verloren is gegaan als direct gevolg van een ongeval, aanspraak hebben op een implantaat gedragen kroon. Bij verzoekster is geen sprake van een van deze omstandigheden. Het verlies van één gebitsselement levert ook geen indicatie op tot bijzondere tandheelkundige hulp krachtens artikel 2.7 lid 1 sub a Bzv.

Conclusie

Op basis van de beschikbare informatie in het dossier kan niet geconcludeerd worden dat verzoekster een indicatie heeft tot bijzondere tandheelkundige hulp. De aangevraagde tandheelkundige behandeling komt daarom niet voor vergoeding in aanmerking ten laste van de basisverzekering.

Het advies

Het Zorginstituut heeft kennisgenomen van de stukken en beoordeeld of verweerder terecht het gevraagde heeft afgewezen. Gelet op het bovenstaande adviseert het Zorginstituut tot afwijzing van het verzoek.

Hoogachtend,

A

Zorginstituut Nederland
Zorg I

Datum
25 maart 2020

Onze referentie
2020014901

Hoofd afdeling Zorg